

בתי המשפט

אמצ 17-10-25973

בית משפט לענייני משפחה – מחוז ת"א

27 אוקטובר 2020

בפני כב' השופטת סגלית אופק

חוק אימוץ ילדים התשמ"א-1981

בעניין:

[REDACTED]

[REDACTED]

ע"י ב"כ עו"ד כנרת בר לב

המבקשת

נגד

[REDACTED]

ע"י ב"כ עו"ד שמואל מורן

היועמ"ש לממשלה – משרד הרווחה

ע"י ב"כ עו"ד אורית פניני

המשיבים

פסק דין

ענינו של הליך זה בסוגיית ניתוקו של קשר הורות בין אם וילדיה שנוצר מכח צווי אימוץ לפיהם אומצו שני קטינים כילדיה של הנתבעת 1, בת זוגה לשעבר של התובעת, האם הביולוגית של הקטינים.

רקע עובדתי

להלן השתלשלות כרונולוגית של העובדות כפי שהתבררו מחומר הראיות ומהחומר בתיקי המשפחה:

1. התובעת והנתבעת 1 (להלן - "הנתבעת"), יהודיות, רווקות, חיו יחד וניהלו משק בית משותף כידועות בציבור מאז שנת 2001.

2. בנות הזוג החליטו יחד על הבאת ילדים לעולם תוך שימוש בתרומת זרע אנונימית (תורם אחד).

3. התובעת התעברה פעמיים מתרומת הזרע האנונימית שנבחרה ע"י בנות הזוג, ונולדו שני קטינים: [REDACTED] ילידת [REDACTED] וילד [REDACTED] (להלן - "הקטינים").

בתי המשפט

אמצ 25973-10-17

בית משפט לענייני משפחה – מחוז ת"א

27 אוקטובר 2020

בפני כב' השופטת סגלית אופק

- 1 ביום [REDACTED] טרם לידת הקטינה, חתמו בנות הזוג על שני הסכמים: האחד, הסכם חיים
2 משותפים המסדיר את התחייבויותיהן לחיים משותפים, לרבות רכוש וממון ויחסים
3 הדדיים אחרים; והשני, הסכם להורות משותפת (להלן - "הסכם ההורות").
4
- 5 הסכם ההורות אושר וקיבל תוקף של פסק דין ביום [REDACTED]
6 [REDACTED]
7
- 8 בנות הזוג הגישו בקשות למתן צו אימוץ לנתבעת עפ"י סעיף 3(2) לחוק אימוץ ילדים,
9 התשמ"א - 1981 (להלן - "חוק האימוץ") לאחר לידת כל אחד מהקטינים. ביום [REDACTED]
10 אומצה הקטינה [REDACTED], וביום [REDACTED] אומץ הקטין [REDACTED]
11 [REDACTED]
12
- 13 הנתבעת התעברה אף היא מתרומת זרע של אותו תורם אנונימי, ונולד קטין [REDACTED] יליד
14 [REDACTED]
15
- 16 הליך לאימוץ של [REDACTED] התובעת נפתח ע"י בנות הזוג ביום [REDACTED]
17
- 18 יחסי בנות הזוג התערערו. הקשר הזוגי נפסק בחודש [REDACTED], והנתבעת יחד עם הקטין
19 [REDACTED] עזבו את דירת המגורים המשותפים. אין חולק, כי מאז ועד היום קיים נתק מוחלט
20 בקשר בין הנתבעת ובני משפחתה המורחבת ובין הקטינים (עמ' 25, ש' 11, 14; ר' גם
21 פרוטוקול מיום [REDACTED] עמ' 1 ש' 18, 25).
22
- 23 בסמוך לאחר הפרידה עתרה הנתבעת למחיקת ההליך לאימוץ הקטין [REDACTED] הבקשה
24 נעתרה ביום [REDACTED], ונקבע ע"י כב' השופטת סגלית פורר כדלקמן: "חוק האימוץ איננו
25 מאפשר מצב מבחינה משפטית של חיוב לאמץ ואיננו מאפשר לבית המשפט ליתן צו
26 כשאחד הצדדים מתנגד להליך. גם אם התחושה לכך איננה נוחה, בית המשפט מחויב
27 לפעול בגדר סמכויותיו על פי חוק ואין מקום במיוחד כאשר עוסקים בנושא אימוץ
28 ילדים לקרוא לחוק דבר שאין בו"
29 [REDACTED]
- 30 התובעת הגישה נגד הנתבעת את התובענות כדלקמן: תביעת מזונות [REDACTED]
31 תביעה רכושית [REDACTED], בקשה לעיכוב יציאה מהארץ של הקטין [REDACTED]
32 [REDACTED], תביעת אפוטרופסות ומשמורת ביחס לקטין [REDACTED]
33 [REDACTED]
34
- 35 בנות הזוג פנו להליך גישור והגיעו להסכם פשרה ביום [REDACTED] (להלן - "הסכם
36 הפשרה"). הסכם הפשרה מסיים את כלל הסכסוכים התלויים ועומדים, לרבות בעניין
37 הקטינים, מזונותיהם והסדרי הרכוש. הסכם הפשרה אף קובע את התחייבותן של בנות
38 הזוג: "לפנות בכל הליך הנדרש לשם ביטול צווי האימוץ שניתנו לקטינים..." [REDACTED]

בתי המשפט

אמצ 25973-10-17

בית משפט לענייני משפחה – מחוז ת"א

27 אוקטובר 2020

בפני כב' השופטת סגלית אופק

- 1 תחתום על כל מסמך הנדרש לשם קבלת ביטול האימוץ לרבות חתימה על הסכמה
2 לביטול הצווים ועל התובענה בעניין" (שם, סי' 1-2); והסכמה של הנתבעת לוותר "על כל
3 זכות ו/או חובה, ככל שקיימת לה, בהתאם לחוק הכשרות המשפטית והאפוטרופסות,
4 התשכ"ב – 1962. למען הסר ספק מובהר כי במידה ונדרשת הסכמה ו/או חתימה על
5 טופס באשר לקטינים הרי שדי בחתימתה ו/או הסכמתה של [REDACTED] בלבד" (שם, סי' 3).
6
- 7 13. הסכם הפשרה אושר וקיבל תוקף של פסק דין ביום [REDACTED] מלבד ההסכמה לויתור על
8 זכויות אפוטרופסות לגביה נקבע כי מצריכה קבלת עמדת ב"כ יועמ"ש רווחה. עם זאת, כבר
9 במעמד אישור ההסכם קבע ביהמ"ש: "בכל מקרה הגב' [REDACTED] רשאית לחתום
10 לבדה בכל הנוגע להחלטות חינוכיות ורפואיות של הקטינים... לרבות רישום למוסדות
11 חינוך ומוסדות רפואיים" (שם, עמ' 2, ש' 5).
12
- 13 14. ב"כ יועמ"ש רווחה התנגד להסכמת בנות הזוג לשלילת זכויות הוריות בהסכמה, ושלא
14 במסגרת בהליך משפטי מתאים. משכך, הגישה התובעת נגד הנתבעת תביעה "לביטול
15 אפוטרופסות קטינים" (כך בכותרת), בה עתרה לשלול את האפוטרופסות של הנתבעת וליתן
16 לה אפוטרופסות בלעדית (סעיף 45 לכתב התביעה [REDACTED] מיום [REDACTED]).
17
- 18 15. לאחר ששירותי הרווחה הודיעו שהם עמוסים, מינה ביהמ"ש במקום עו"ס לסדרי דין את
19 מרכז "דעה" על מנת ליתן תסקיר המתייחס להענקת אפוטרופסות יחידה לתובעת על
20 הקטינים, בחינת הקשר בין הקטינים לנתבעת ומתן המלצות בנדון (ר' החלטה מיום
21 [REDACTED]).
22
- 23 16. חוות דעת של גב' ללי גרשנזון, פסיכולוגית קלינית במרכז "דעה", מיום [REDACTED]
24 שהתמקדה בשאלת הענקת אפוטרופסות יחידה לתובעת על הקטינים, המליצה ליתן
25 אפוטרופסות בלעדית לתובעת ואף המליצה לא לקבוע לעת עתה זמני שהות בהם תוכל
26 הנתבעת לבוא במגע עם הקטינים, אף לא במפגשים בתדירות נמוכה (להלן – "חו"ד
27 גרשנזון").
28
- 29 17. ביום [REDACTED] בהסכמת הצדדים, נעתרה כב' השופטת רוסמן גליס לתביעה בתיק [REDACTED]
30 וקבעה, כי התובעת היא אפוטרופה יחידה ובלעדית על הקטינים.
31
- 32 18. ביום [REDACTED] נדחתה בקשת התובעת להשלמת פסק הדין בתיק [REDACTED] ונקבע:
33 "משעה שלא בוטלו צווי האימוץ, אין מקום להיעתר... ולהורות כי על הנתבעת לא
34 חלים זכויות או חובות כלפי הקטינים".
35
- 36 19. על רקע זה הגישה התובעת נגד הנתבעת תביעה לביטול אימוץ ביום [REDACTED] (אמצ'
37 [REDACTED]). כתב הגנה הוגש ביום [REDACTED], ותגובה של ב"כ יועמ"ש רווחה הוגשה
38 ביום [REDACTED].

בתי המשפט

אמצ 17-10-25973

בית משפט לענייני משפחה – מחוז ת"א

27 אוקטובר 2020

בפני כב' השופטת סגלית אופק

20. בתסקיר שכתבו גב' חנה בן ארי, מרכזת השירות למען הילד, וגב' תמי הר פאר, עו"ס לחוק אימוץ (להלן- "עו"ס לחוק אימוץ") ביום [REDACTED] (להלן- "התסקיר"), ניתנה המלצה לא לבטל את צווי האימוץ של הקטינים באשר הדבר נוגד את טובתם (שם, עמ' 6).

21. בנות הזוג לא קיבלו את המלצת התסקיר, ועתרו למנות את גב' גרשנון כמומחית מטעם ביהמ"ש למתן חוות דעת משלימה בשאלת ביטול האימוץ (בקשות מהימים [REDACTED]). לאחר שמיעת טענות הצדדים, הסכימו הצדדים למינוי ד"ר זפנה אדר, פסיכיאטרית מומחית לילדים ונוער, כמומחית מטעם ביהמ"ש (להלן- "ד"ר אדר" או "המומחית"), אשר תיתן המלצות בעניין טובת הילדים בביטול האימוץ (פרוטוקול מיום [REDACTED] עמ' 4, ש' 105-102).

22. בחוות דעת של ד"ר אדר מיום [REDACTED] ניתנה המלצה לבטל את האימוץ (להלן- "חו"ד אדר").

23. ישיבות הוכחות התקיימו בימים [REDACTED], במהלכן נשמעו עדויות המומחית (עמ' 1 - 22) ועו"ס לחוק אימוץ (עמ' 23 - 42).

24. הצדדים הגישו סיכומים בכתב (סיכומי בנות הזוג הוגשו במאוחד), וכעת ניתן פסק הדין.

עיקר טענות הצדדים

25. סעיף 19 לחוק האימוץ המסדיר את סוגיית ביטול האימוץ קובע: "רשאי בית משפט לבטל צו אימוץ על סמך נסיבות שלא היו ידועות או לא היו קיימות בשעת מתן הצו, אם נוכח שמן הראוי לעשות כן ושוטבית המאומץ מחייבת זאת; הוראות סעיף זה אינן באות לגרוע מסמכות בית המשפט לבטל צויו לפי כל דין אחר".

26. לטענת בנות הזוג -

לעניין התנאי הראשון -

א. לטענת התובעת, לא הייתה לה אפשרות לדעת שהנתבעת תבחר לנטוש את הקטינים ולנתק עמם כל קשר ומגע, קל וחומר לנוכח הסכם ההורות הכולל התחייבויות לדאוג לכל צרכי הקטינים בגינו הסכימה שהנתבעת תשמש להם אם לכל דבר ועניין, כפי שהתחייבה, וכפי העובדה שבנות הזוג חלקו יחד חיים משותפים משך שנים ואף הגישו בקשה לאימוץ [REDACTED].

ב. לטענת הנתבעת, היא לא העלתה על דעתה שהתובעת לא תכבד את הסכם ההורות, ולא תאפשר קיום מערכת יחסים הורה-ילד. בפועל לא התפתחו יחסי הורות בין הנתבעת לקטינים, ונסיבות החיים התגלגלו למקום שונה מהמתוכנן והצפוי בעת

בתי המשפט

אמצ 17-10-25973

בית משפט לענייני משפחה – מחוז ת"א

27 אוקטובר 2020

בפני כב' השופטת סגלית אופק

ההחלטה על האימוץ, והקטינים אינם בקשר עם הנתבעת במשך שנים ואף אין להם זיכרון ממנה כאם.

לעניין יתר התנאים -

ג. הלכה למעשה התנאי השני והשלישי הם תנאי אחד, שהרי תכליתם בדיקת טובת הקטין בעיני ביהמ"ש.

ד. לטענת התובעת, כנלמד משתי חוות דעת של גב' גרשנזון וד"ר אדר, טובת הקטינים מחייבת ניתוק הקשר המשפטי בנסיבות בהן הנתבעת לא מילאה כל תפקיד הורי ביחס לקטינים, אינה הורה תפקודי או פסיכולוגי, ואף אינה חפצה למלא תפקיד שכזה בעתיד, ואין כל קשר - רגשי, נפשי, כלכלי - בין הקטינים והנתבעת. כל עוד הקטינים רשומים פורמאלית כילדיה של הנתבעת, הרי אין סופיות לתהליך הניתוק שנכפה על הקטינים ברצונה של הנתבעת, וקיים חשש לפגיעה מהותית נוספת בקטינים.

ה. לטענת הנתבעת, הקטינים מצויים בנתק מוחלט מהנתבעת ומבנה, ואינם מכירים מציאות אחרת. כפיית מציאות אחרת באופן מלאכותי צפויה רק לפגוע בהם, וביטול אימוץ הקטינים מתיישב עם טובתם הנפשית והרגשית, ואף הולם את טובת [REDACTED] כנלמד מחוות הדעת של ד"ר אדר וגב' גרשנזון.

ו. הנימוק המרכזי של ב"כ יועמ"ש הוא, כי טובת הקטינים מחייבת גלגול להם את האמת אודות עברם והקשר שהתקיים בינם ובין הנתבעת בשנות חייהם הראשונות, והדרך היחידה להבטיח זאת היא באמצעות שימור האימוץ. אין בסיס לנימוק מטעמים שונים: אין קשר בין ביטול צו אימוץ משפטי לבין טיעון כללי שטובת הילדים להכיר בסיפור חייהם האמיתי, שהרי אין "סוד"; המדיניות המוצגת בתסקיר היא כללית ואינה מתייחסת לטובת הילדים הספציפיים; בהתאמה ובהלימה למחיקת הליך האימוץ של [REDACTED] שאותן נסיבות שעומדות ברקע לבקשה לביטול אימוצו, מבלי שהמדינה התנגדה, יש לבטל אף את אימוצם של הקטינים.

ז. גם לעתיד לבוא קיימות השלכות של אי ביטול האימוץ דהיום, שהרי הנצחת סטטוס, באופן מנוגד לרצונם של הצדדים, תיצור בעייתיות במימוש זכויות וחובות בין קטינים לנתבע ואף לא תוביל לאיחוד התא המשפחתי או חידוש קשר בין הקטינים לנתבעת.

בתי המשפט

אמצ 17-10-25973

בית משפט לענייני משפחה – מחוז ת"א

27 אוקטובר 2020

בפני כב' השופטת סגלית אופק

1 27. לטענת ב"כ יועמ"ש רווחה –

2

3

לעניין התנאי הראשון –

4 א. צווי האימוץ שיקפו את יחסי ההורות שנוצרו בין הנתבעת לבין הקטינים, כפי שטענו
5 הצדדים בעצמם בבקשות למתן צווי האימוץ, ובמצג שהציגו לעו"ס לחוק אימוץ, וכפי
6 שביקשו להבטיח שיוסיפו להתקיים במקרה של פירוק המערכת הזוגית.

7

8 ב. לא ניתן לראות בפרידה כנסיבות שלא היו קיימות מאחר שהסכם ההורות מסדיר
9 אפשרות עתידית של פירוק המערכת הזוגית, מבלי שתהא לכך השפעה על ההורות
10 המשותפת.

11

לעניין התנאי השני –

12 ג. חוק האימוץ יוצר יחס הורות, ממש כמו בהורות ביולוגית, ומבקש להשוות, ככל הניתן,
13 בין הורות ביולוגית לבין הורות הנוצרת במסגרת אימוץ. לפיכך, לא די ברצון של הורה
14 ביולוגי או הורה מאמץ לבטל את האימוץ, והדברים נכונים ביתר שאת מקום שבנות
15 הזוג הביעו רצון מפורש שפירוק הקשר לא ישפיע על נושא ההורות.

16

17 ד. פרידה ופירוק תא משפחתי מתרחש גם במשפחות עם קשר ביולוגי, ועדיין אין אפשרות
18 לנתק, משפטית, את הקשר ההורי, להבדיל מניתוק הקשר והמגע הפיזיים בין הורה
19 לקטין.

20

21 ה. בסיכומים לא התייחסו בנות הזוג לתנאי השני אלא ניסו לכרוך אותו יחד עם התנאי
22 השלישי. יש לדחות ניסיון זה ולקבוע כי לא עלה בידן להוכיח את קיומו של התנאי
23 השני.

24

לעניין התנאי השלישי –

25 ו. ביסוד התסקיר עומדים שיקולים כדלקמן: שיקול של אינטרס האימהות ורצון שסותר
26 את טובת הקטינים; שיקול של הסתרת סיפור חיים/ מחיקת היסטוריה; שיקול של
27 יצירת נרטיב כוזב שעלול להזיק לנפשם ולהתפתחותם של הקטינים; שיקול של פגיעה
28 בזהות ובהשתייכות של הקטינים; שיקול של פגיעה בזכויות כלכליות.

29

30 ז. חו"ד אדר שטחית, בלתי מבוססת, מגמתית, קיצונית, בלתי סבירה ונשענת על השקפת
31 עולם אישית של המומחית שמנוגדת לחוק, לפסיקה ואף לספרות המקצועית. חוות
32 הדעת אף לוקה בפגמים היורדים לשורשו של עניין, כדלקמן: מתן משקל מכריע לרצון
33 האימהות, לצרכיהן ולאינטרסים שלהן; תפיסת עולם שגויה ומוטעית לפיה מאחר שאין
34 לנתבעת קשר ביולוגי או פיזיולוגי לקטינים הרי שאיננה אימם או שכאשר תמה הזוגיות
35 הרי שתמה גם ההורות של זאת שאין לה זיקה גנטית לקטינים; השקפה כי מעמד
36

בתי המשפט

אמצ 17-10-25973

בית משפט לענייני משפחה – מחוז ת"א

27 אוקטובר 2020

בפני כב' השופטת סגלית אופק

1 הורות מכח אימוץ נחות ממעמד הורות ביולוגית ולכן ניתן לביטול; חוסר הגיון
2 שהתפתחות תקינה תלויה ברישום/ מחיקה בתעודת הזהות; שאלות דימוי עצמי וזהות
3 אישית מאפיינות כל קטין בגיל ההתבגרות. בנוסף, חוות הדעת חסרה התייחסות
4 למכלול השיקולים הנוגעים לצרכי הקטינים ולטובתם, ובעדותה הגדילה וניסתה
5 להתחמק מהתמודדות עם שיקולים אלה ונתנה תשובות אבסורדיות. לפיכך, אין ליתן
6 לחוות הדעת משקל ראייתי, וצריך להעדיף את המלצות התסקיר שמתיישבות עם
7 הממצאים וההמלצות שהובאו בחוו"ד גרשנזון, על פני המלצתה של ד"ר אדר.

דיון והכרעה

- 8
9
10 28. סעיף 19 לחוק האימוץ קובע שלושה תנאים מצטברים שנדרש שיתמלאו בטרם ביטול הצו,
11 כדלקמן: נסיבות שלא היו ידועות או לא היו קיימות בשעת מתן הצו; נוכח בית המשפט
12 שראוי לבטל את צו האימוץ; טובת המאומץ מחייבת זאת.
13
14 29. אף בהתקיים תנאים אלה, אין בית המשפט חייב לבטל את צו האימוץ והעניין נתון לשיקול
15 דעתו [נע"א 1104/90 פלונים נ' היועמ"ש, פ"ד מה(3) 302 (1991); בש"א (י-ס) 17/98
16 פלוני נ' פלוני (12.12.1999)].
17
18 30. עיון בפסיקה מלמד, כי בקשות שהוגשו מכח סעיף זה נדירות. מדובר בד"כ בבקשות שהגישו
19 הורים ביולוגיים שביקשו לבטל אימוץ ילדיהם, או בקשות של הורים מאמצים שביקשו
20 לבטל האימוץ שנעשה על ידם [למשל, בגלל היעדר קשר נפשי של בין המאמץ והקטינה-
21 אמצ' (מחוזי, חי') 42/67 א.ב. נ' ג.ד. (25.9.1969), או בגלל גירושין מאמו הטבעית של
22 הקטין- הנ' (מחוזי, נצ') 725/83 אלמוני נ' מדינת ישראל, פ"ד תשמ"ד (3) 265
23 (13.7.1984), או בגלל פרידה של אימהות וקיומו של קשר דל, ללא מחויבות ו/או אחריות-
24 אמצ' (ת"א) 9158-10-12 פלונית נ' אלמונית ואח' (11.8.2014)], או בקשות של ילדים
25 מאומצים בגירים שביקשו לבטל את אימוצם [למשל בגלל שהורה מאמץ לא שימש אב
26 פסיכולוגי ו/או תפקודי עבור המאומץ- אמצ' 8458-06-10 פלוני נ' היועמ"ש (16.1.2011);
27 או בגלל ניתוק יחסים בין המאומצים למאמצים מזה כעשור, לאחר שהמאמצים לא הצליחו
28 להתמודד עם קשיי האימוץ, והעבירו אותם לחסות שירותי הרווחה וסירבו לקשר עם
29 המאומצים- אמצ' 5/16 פלוני נ' פלמונית (2.5.2018)].

מן הדין אל הגדון

- 30
31
32 31. להלן אבחן האם בענייננו מתקיימים התנאים המצטברים של סעיף 19 לחוק האימוץ.
33
34
35

בתי המשפט

אמצ 17-10-25973

בית משפט לענייני משפחה – מחוז ת"א

27 אוקטובר 2020

בפני כב' השופטת סגלית אופק

האם מתקיימות נסיבות שלא היו ידועות או לא היו קיימות בשעת מתן הצו?

32. בפסיקה נקבע, כי הנסיבות "שלא היו ידועות" או "לא היו קיימות" בעת מתן הצו צריכות להיות נסיבות חריגות ויוצאות דופן באופן מיוחד וכאלה אשר בהתקיימן תחייב טובת המאומץ את ביטול הצו.

33. הסיפור המשפחתי התחיל כסיפור רגיל, כמו כל משפחה, הווה אומר, עם כוונת אמת ביחס להורות משותפת ולמערכת יחסים שוויונית, כפי שהצהירו בנות הזוג בהסכם ההורות שנחתם ביום 8.1.2019. באותה עת נשאה התובעת הריון, ובנות הזוג שלקחו בחשבון את האפשרות של פרידה ופירוק התא המשפחתי, התחייבו בהסכם לכך ש: "יוקנו לשתי בנות הזוג זכויות וחובות שוות בנוגע לילדים, שנתונות להורים ביחס לילדיהם עפ"י כל חוק, זאת, בין אם תהיינה יחדיו ובין אם תפרדנה במהלך ההריון או אחריו" (סי' 40 נספח א' לבקשה).

34. לאחר לידת הקטינה, פעלו בנות הזוג לקבל תוקף של פסק דין להסכם ההורות ביום 1.2.2020.

35. לאחר שנולד כל אחד מהילדים, היו בנות הזוג שותפות להגשת 3 בקשות לצווי אימוץ – בקשות בעניין הקטינים ביום 1.2.2020 (אמצי' 1) וביום 8.2.2020 (אמצי' 2) ובקשה בעניין הקטין ביום 1.3.2020 (אמצי' 3) – מרצון ובנפש חפצה. בכל הבקשות שבו וצינו בנות הזוג, כי הן מבקשות לקבל צווי אימוץ שימנעו אפשרות של "איום של ניתוק הקשר" מכל סיבה שהיא, לרבות סיום הקשר הזוגי שבין המבקשות" (סי' 16 נספחים א' ב' לתשובת ב"כ יועמ"ש רווחה).

36. שירותי הרווחה הספיקו להידרש לבקשות בעניינם של הקטינים.

בשתי הזדמנויות אלה התרשמו עורכות התסקיר מבנות זוג "בעלות מסירות ומחויבות אחת כלפי השנייה ומזוגיות המבוססת על דאגה הדדית, כבוד וקרבה. התרשמתי כי שתיהן מעורבות ומשתפות פעולה בכל הנוגע לחינוך בתם"; קיומו של קשר הדוק וקרוב של הנתבעת עם הקטינה אשר מתייחסת אליה כאמא לכל דבר (עמ' 2 נספח ג' לתגובת ב"כ יועמ"ש רווחה); מעורבות של הנתבעת בחיי של הקטין וקיומו של קשר של הנתבעת עם הקטין; "התרשמנו מילד צעיר, התי במשפחה הרגילה מאוד לצרכיו ויחסו אל הנשים שוויוני. שתי הנשים מחויבות מאוד לקטין ומתוך תכנון לטווח ארוך גב' 1. מבקשת לאמץ את הקטין כלפינו היא חשה רגשות אימהיים עמוקים" (עמ' 2 נספח ד' לתגובת ב"כ יועמ"ש רווחה).

בתי המשפט

אמצ 17-10-25973

בית משפט לענייני משפחה – מחוז ת"א

27 אוקטובר 2020

בפני כב' השופטת סגלית אופק

על כך ראו גם בחקירתה של עו"ס לחוק אימוץ: "וגם האימהות עצמן לא שוללות את זה ש[REDACTED] הייתה דמות אימהית לחלוטין. היא קילחה, האכילה, אמה סיפרה בגן שיש לה 2 אימהות, חגגו את יום הולדת [REDACTED] אחיה בגן. בשיחה שלי עם [REDACTED] היא סיפרה ש[REDACTED] הייתה קשורה מאוד ל[REDACTED] אפילו יותר מאשר אליה. ההתרשמות שלנו לאורך כל השנים שהמשפחה מוכרת בשירות למען הילד - יש 2 עובדות שונות שפגשו את המשפחה – הייתה ש[REDACTED] הייתה דמות משמעותית ודומיננטית בחיי שני הילדים" (עמ' 24, ש' 22-28).

37. בנות הזוג ידעו או יכלו לדעת שההורות עלולה להקצין את היחסים הזוגיים, ולראיה הסדירו בהסכם ההורות הסדרים מפורטים לעת פרידה בענייני הקטינים (ס' 12, 15, 24, 29, 33 נספח א' לבקשה). בנות הזוג בוודאי לא יכלו לדעת כי דמותה של הנתבעת לא תיצרב או לא תיצרב מספיק כדמות הורית בתודעה של הקטינים (ר' להלן). בענייננו, עו"ס לחוק אימוץ הסכימה בחקירתה, כי חוות דעת גרשנזון "הראתה בדיוק מה מצב הילדים" (עמ' 26, ש' 7); והנה בחלוף כשנה וחצי מהפרידה נמצא, כי אין לקטין זיכרון מהנתבעת (חוות דעת גרשנזון, עמ' 7; פרוטוקול מיום 12.9.2018 עמ' 4, ש' 87) ובזיכרון של הקטינה מופנמת הנתבעת "כחברה של אמא שלה... לא ברור עד כמה אז, כשבנות הזוג חלקו בית ובנו משפחה, ראתה אמה גם בגב' [REDACTED] אמא" (שם, עמ' 6-7); אין לקטינים גם זיכרון מהאח [REDACTED] (שם, עמ' 6-7; עמ' 17, ש' 12-15). ודוק, נוכח מצב זה ניתנה המלצה לא לקבוע הסדרי שהות בכלל, אף לא מפגשים בתדירות נמוכה יותר (עמ' 9 לחוו"ד גרשנזון). לא בכדי הסכימו בנות הזוג לפטור את הנתבעת מאחריות הורית: תחילה, ניתנו לתובעת סמכויות רק בענייני חינוך ורפואה של הקטינים (ס' 3 להסכם הפשרה, ס' 5 לפסק דין מיום [REDACTED] תמ"ש [REDACTED], ובהמשך, ניתנה לתובעת אפטרופסות בלעדית, ללא הגבלת זמן (פסק דין מיום [REDACTED]), ואף לפטור אותה מאחריות כלכלית (מזונות) כלפי הקטינים (ס' 4 להסכם הפשרה).

38. ברי, כי פרידה של בני זוג כשלעצמה לא תענה על הדרישה של נסיבות "שלא היו ידועות". כך גם מצב של פרידה בתוספת ניכור הורי, אפילו הניכור בלתי הפיך. לעומת זאת, מצב של פרידה בתוספת היעדר מקום של הנתבעת כדמות הורית שנצרכה בתודעה של הקטינים, אולי בגלל גילם הצעיר ואולי בגלל חלוקת התפקידים בתא המשפחתי (בנות הזוג לא נחקרו ואין אפשרות לקבוע מסמרות בעניין), בתוספת השתחררות מאחריות הורית, יכול שיענה על התנאי של נסיבות "שלא היו ידועות".

39. לאור האמור לעיל שוכנעתי כי מתקיים התנאי הראשון בסעיף 19 לחוק האימוץ.

בתי המשפט

אמצ 17-10-25973

בית משפט לענייני משפחה – מחוז ת"א

27 אוקטובר 2020

בפני כב' השופטת סגלית אופק

האם טובת הילד מחייבת לבטל את צו האימוץ?

40. נקבע בפסיקה, כי שני התנאים האחרונים בסעיף 19 "צמודים הם אחד לשני, ואם טובת הילד מחייבת ביטול האימוץ, אזי מן הראוי לבטלו ולהיפך. אם טובת הילד אינה מחייבת ביטול צו האימוץ, אזי אין זה מן הראוי לבטלו. לשון אחר, המבחן הדומיננטי על פיו נבחנת שאלת ביטולו או אי ביטולו של צו האימוץ הינו מבחן "טובת הילד" (נהמ' (נצרת) 725/83 אלמוני נ' מדינת ישראל, פ"ד תשמ"ד (3) 265 (13.7.1984)).

41. כידוע, לטובת הילד ניתן במהלך השנים מעמד בכורה: "...בסכסוך הנסב על מעמדו של קטין, טובתו של הקטין היא עמוד האש היא עמוד הענן שיולייכנו הדרך" [בג"צ 5227/97 מיכל דויד נ' בית הדין הרבני הגדול בירושלים, פ"ד (נה"ו) 460, 453 (1998)]. עוד נקבע, כי "טובת הילד" אינו מושג ערטילאי אשר טוב ומתאים בכל סיטואציה, "טובת הילד" הוא פרי של איזונים בין אינטרסים שונים של כל אחד מההורים ושל הילד" (עמ' (ב"ש) 119/08 פלוני נ' פלונית (13.8.2008)) [נר' גם ע"א 2266/93 פלוני נ' פלוני, פ"ד מט(1) 221 268 (1994), סעיף 5 לפסק הדין של כב' השופטת שטרסברג כהן].

42. לצורך בדיקת טובת הקטינים מסתייע בית המשפט בכלים מקצועיים - חוות דעת, תסקיר וכיו"ב.

43. תפקידו ומעמדו של מומחה, כמסייע לבית המשפט בהכרעתו, בדרך של הצגת הנתונים הרלוונטיים למחלוקת המשפטית בתחום שבו נדרשת מומחיותו, הודגשו לא אחת בפסיקת בתי המשפט בעניינים כלליים, וביתר תוקף בעניינו של קטין. וכפי שנקבע בעמ"ש (מרכז) 14752-03-15 נ' ל.נ. (31.3.2015), פסקאות 43-44: "חוות דעת המומחה משמשת כאלומת אור לפני בית המשפט, המאירה שטחים אשר מעצם טיבם וטבעם אינם מצויים בתחומי התמחותו וידיעתו הרגילים".

44. מתוך שכן, מקובל כי ככלל יאמץ ביהמ"ש את המלצתו של המומחה מטעמו, בהיעדר נימוק כבד משקל ובולט [ע"א 1240/96 חב' שיכון עובדים בע"מ נ' רוזנטל, פ"ד נב(4) 563, 569 (1998)], והדברים נכונים ביתר שאת כשמדובר בחוות דעת מומחה בעניינים שברפואת הנפש: "נשאיר את העיסוק בתורת הרפואה לבקיאים בה. סבוכה היא תורת הרפואה בכלל ותורת הנפש בפרט מכדי שהדיוטות יכניסו ראשיהם בה..." [ע"א 472/81 קצין התגמולים נ' אברג'יל, פ"ד לז(2) 785, 795 (1983); דנ"א 6211/13 היועמ"ש משרד הרווחה והשירותים החברתיים נ' פלונית (23.12.2013), פסקה 33 לפסק הדין של כב' השופטת נאור; פסקה 5 לפסק הדין של כב' השופט הנדל; בע"מ 1591/15 פלוני נ' משרד הרווחה והשירותים החברתיים (14.5.2015)].

בתי המשפט

אמצ 25973-10-17

בית משפט לענייני משפחה – מחוז ת"א

27 אוקטובר 2020

בפני כב' השופטת סגלית אופק

45. הפסיקה גם עמדה על כך שיש בתסקיר כדי להנחות את בית המשפט ולהביא בפניו מידע המבוסס על מומחיות, אשר בהשתלב עם כלל הראיות, יעזור לבית המשפט להכריע בסוגיה. עוד נקבע, שאין בהכרח עדיפות לחוות דעת מומחה על פני תסקיר: "פעמים רבות הנתונים מהשטח המובאים על-ידי העובדים הסוציאליים עדיפים על פני חוות דעת של פסיכולוג או פסיכיאטר" (עמ' 43). עמדה זו מקובלת עליי" (ועוד ראו בדומה בע"א 3554/91 פלונית נ' היועץ המשפטי לממשלה [פורסם בנבו] (1991) ותמ"ש כפר-סבא) 31092-08-10 - ה. פ. נ' ט. פ. (2012)) [בע"מ 4259/06 פלונית נ' היועץ המשפטי לממשלה (13.7.2006)].
46. עם זאת, הדגישה הפסיקה, כי ביהמ"ש אינו "חותמת גומי" לעמדת המומחה המקצועי, ובית המשפט רשאי להסתמך עליה אך גם לדחותה, כולה או מקצתה, בהתאם לשיקול דעתו [בע"מ 27/06 פלוני נ' פלוני (1.5.2006)]; ע"פ 2457/98 שמן נ' מדינת ישראל, פ"ד נו(4) 289 (2002); ע"א 493/85 פדידה נ' פדידה, פ"ד לו(3) 578 (1985)].
47. כנזכר, לבחינת טובת הקטינים בביטול האימוץ נתקבלו תסקיר וחוות דעת של ד"ר אדר. עוד הובאה בפני חוות דעת גרשנזון שנתקבלה בהליך אחר שעסק בטובתם של הקטינים בהיבט שונה ([REDACTED]).
48. ד"ר אדר עוסקת בסוגיות אימוץ 30 שנה (עמ' 12, שי' 18), אך זוהי הפעם הראשונה שנתבקשה לעסוק בסוגיה של ביטול אימוץ בכלל ובמשפחה חד מינית בפרט (עמ' 2, שי' 5-6). עו"ס לחוק אימוץ אף היא עוסקת בתחום שנים רבות (עמ' 26, שי' 27-28), אך גם היא לא עסקה בסוגיה כזו קודם לכן: "לא טיפלתי בשום תיק מלבד התיק זה בעניין של ביטול אימוץ" (עמ' 41, שי' 15). שתיהן מסכימות שהמקרה חריג (עמ' 18, שי' 2; עמ' 35, שי' 6).
49. ד"ר אדר ועו"ס לחוק אימוץ נפגשו עם בנות הזוג, שמעו את רצונן, ונתנו לו משקל מסוים במכלול השיקולים שהביאו להמלצת כל אחד מהם (עמ' 2, שי' 28; עמ' 16, שי' 10, 30; עמ' 30, שי' 1). לעומת זאת, הגורמים המקצועיים לא פגשו בעצמם את הקטינים אלא הסתמכו על תיאורי הקטינים ותפיסת הקטינים, כפי שהובאו בחוות דעת גרשנזון (עמ' 9, שי' 20-22; עמ' 23, שי' 8, 11; עמ' 24, שי' 7; עמ' 25, שי' 22-24; עמ' 26, שי' 9-7; עמ' 36, שי' 31).
50. לאחר שנתקבלה חוות דעת אדר, עו"ס לחוק אימוץ עדיין לא מצאה לנכון להיפגש עם הקטינים (עמ' 26, שי' 29), לא התבקשה עו"ס לחוק אימוץ להגיש תסקיר משלים, אך גם לא מצאה מיוזמתה צורך בכך (25, שי' 28-30).
51. המסקנות וההמלצות של הגורמים המקצועיים שהגישו חוות דעת בעניין טובת הילד בהליך זה שונות זו מזו בתכלית.

בתי המשפט

אמצ 17-10-25973

בית משפט לענייני משפחה – מחוז ת"א

27 אוקטובר 2020

בפני כב' השופטת סגלית אופק

52. בחוות הדעת כותבת ד"ר אדר כי בנסיבות של מערכת משפחתית שהתפרקה, כאשר הוחמצה
ההזדמנות "לנצל" חלון הזדמנות מסוים, בשלב התפתחותי קודם של הילדים, כשעוד
הייתה משמעות פסיכולוגית ל"קביעות אובייקט" בחייהם, בדמותה של [REDACTED]
אולם כיום, זמן כה רב לאחר פירוד מוחלט ביניהם, נראה כי הוחמצה הזדמנות זו
באופן בלתי הפיך" (שם, עמ' 4), וקיים נתק מוחלט, אזי "לתוך הווית חיים מעיקה
וכבויה זאת, לא ניתן להפיח רוח חיים באמצעים משפטיים ע"י קיומו של אימוץ טעון,
מאולץ ומכאיב, שעשוי לעורר זיכרונות חודרניים בכל הנוכחים ואף לפתוח פצעים
שלא ברורה מידת הגלדתם" (עמ' 5 לחוות הדעת).
- לפיכך, המליצה המומחית לקבל את הבקשה לביטול האימוץ: "עפ"י התרשמותי הקלינית,
כיום, לאחר זמן כה רב (בעיקר מבחינת חיי הילדים), נראה כי ביטול האימוץ הוא
לטובת הילדים שיוכלו להתפנות לגדילה, לצמיחה ולהתפתחות אישית בגיבוי מלא
של אמם הביולוגית וכל בני משפחתם המורחבת, מבלי שיופיע שמה של [REDACTED]
בתעודות הזהות שלהם בנעוריהם, מבלי להביכם או לעורר בהם תהיות מציקות
ומיותרות בעניין דימויים העצמי וזהותם האישית" (שם, שם).
53. לעומת זאת, לדעתה של עו"ס לחוק אימוץ, על אף התנערותה של הנתבעת ממחויבותה כלפי
הקטינים, מהורות לא ניתן "להתגרש", ואת המשך הנרטיב המתכחש לנסיבות הולדתם של
הקטינים לתוך משפחה אין לאפשר (עמ' 6 לתסקיר). לפיכך, המליצה עו"ס לחוק אימוץ
לדחות את הבקשה לביטול האימוץ (שם, עמ' 7).
54. לאחר שעיינתי בעמדותיהם של הגורמים המקצועיים הני"ל, ושמעתי את חקירות המומחית
ועו"ס לחוק אימוץ, אני מעדיפה את עמדתה של המומחית, ואנמק.
- נרטיב מתכחש, סוד או אמת
55. עו"ס לחוק אימוץ רואה בהיעדר ידיעה של הקטינים את נסיבות הולדתם וסיפור חייהם
כסוד או התכחשות שמונעת מהקטינים להגיב לפרידה בין האימהות ולבטא את רגשותיהם
בקשר לכך, וטיבו של שקר שיתגלה ועל כן יש סכנה לפגיעה בקטינים ובאמון הבסיסי שלהם
(עמ' 6 לתסקיר). לכן, לדעתה "טובת הקטינים הינה להכיר בסיפור חייהם האמיתי, גם
אם הוא מורכב וקשה להבנה ועדיפה שעה אחת קודם" (שם, עמ' 7).
56. בחקירתה שללה עו"ס לחוק אימוץ קיומה של עמדה מערכתית עקרונית שלא ניתן
להשתחרר מצו אימוץ (עמ' 36, ש' 8) ואף שללה כי התסקיר ניתן מתוך ראייה מערכתית ולא
ראיה ספציפית של הקטינים (עמ' 26, ש' 1-3). בחקירתה נגדית אישרה עו"ס לחוק אימוץ כי
מלבד ההתנגדות לשמירת "סוד", אין הנמקה נוספת מדוע לא יבוטל האימוץ (עמ' 41, ש'
12).

בתי המשפט

אמצ 17-10-25973

בית משפט לענייני משפחה – מחוז ת"א

27 אוקטובר 2020

בפני כב' השופטת סגלית אופק

57. בחקירה נגדית הסבירה עו"ס לחוק אימוץ "שבמקרה של ילדים מאומצים, ובטח גם במקרה זה, יש חשיבות לנרטיב של הילדים..." (עמ' 24, ש' 30 – עמ' 25, ש' 2), והנרטיב הזה "צריך להיות מדובר כל הזמן ובכל הקשר מיום מסירתו לאימוץ" כדי שלא יהיו סודות (עמ' 30, ש' 30; עמ' 31, ש' 2). לפיכך, לדעתה הקטינים "גדלים עם אמא מגיל מסוים ואני חושבת שלא נכון להעלים אותה מחייהם כאילו לא הייתה..." (עמ' 40, ש' 27-26). עו"ס לחוק אימוץ מסכימה כי הנתבעת אמנם נעלמה מחיי הקטינים ברמה הפיזית, אך לטענתה הנתבעת צרובה בתודעתם: "לא נעלמה מהזיכרונות ומהחוויות" (עמ' 40, ש' 30-29), וכשלא מספרים להם את סיפור החיים ואף מבקשים למחוק אותה: "אנו גורמים להם לקיים במקביל למערכת ההכרתית המודעת שלהם, כמו שהם אמרו לגב' גרשנזון הייתה חברה וכו'. אנו גורמים להם לקיים מערכת הכרתית נוספת שבמסגרתה באופן לא מודע והרסני הם עסוקים במצוקות שכרוכות גם בהסתרה וגם בפרטים של הפרשה שהוסתרה. התכנים לא נעלמים לחלוטין. הם ממשיכים להתקיים וזה כתוב מפורש במחקרים" (עמ' 26, ש' 12-8). לכן, לתודעה של הקטינים "צריך לתת לזה מילים" (עמ' 38, ש' 15-14).
58. המומחית מסכימה שמערכת משפחתית מתחילה מזמן תכנון המשפחה (עמ' 10, ש' 13-20), ושהקטינים נולדו באהבה לתא משפחתי של שתי נשים, וכך גם גודלו (עמ' 10, ש' 23; עמ' 12, ש' 25). המומחית גם ערה לכך שנקודת הראות הסובייקטיבית של בנות הזוג על מקומה של הנתבעת בתא המשפחתי סותרת לחלוטין (עמ' 15, ש' 14-13) (ר' גם: עמ' 3, ש' 5-6; עמ' 9, ש' 31 – עמ' 10, ש' 10; עמ' 11, ש' 30-26; עמ' 18, ש' 26-25). עם זאת, מבחינת מצבם של הקטינים, הרי ש: "לילדים הייתה נראות ומודעות הם היו ועדיין מאוד אהובים... יש מצב שדמות משמעותית בחייהם נעלמה בשלב מסוים והם שאלו עליה" (עמ' 15, ש' 4-1), אבל גם "יש מצב שלא שימשה אם בחיי הילדים ולא חסרה בחייהם" (עמ' 18, ש' 26), וההיסטוריה המשפחתית במקרה זה היא אחרת ויש בה "אמא ילדה אתכם, שזו האמא הביולוגית פלונית והיא נעזרה באשה אחרת" (עמ' 18, ש' 23-21).
59. לדעת המומחית, בנסיבות אלה מבחינה מהותית הקטינים אינם ילדים של בנות הזוג אלא של התובעת בלבד (עמ' 17, ש' 4), ואין בכך שכתוב של ההיסטוריה: "אם את מתכוונת לזה ש[redacted] אומרת ללי במאי 2017 שפעם הייתה פה אשה שעזרה לאמא או גידלה אותנו והיום איננה את קוראת לזה שכתוב, בעיני זו לא אלא אמתי" (עמ' 11, ש' 8-7, 19); או מחיקה של העבר: "אין כאן מחיקה שלה ואין כאן ביזוי שלה או אף אמירה שלא מכבדת אותה. הייתה אשה שעזרה לאמא לגדל את הילדים. יודעת שהייתה יותר מזה (חסר "אם" – ס.א.) כי הרגישה הרבה פחות מזה וזו אחת מהסיבות לנתק שנוצר. אין כאן סוד, לא הכפשה, לא הסתה, יש אמירה שנכון, היינו שתיים כשאתם נולדתם אבל אין פה סוד" (עמ' 14, ש' 23-19), ובהמשך: "דמותה של [redacted] לא נמחקת. קיים כרסום במעמדה, אבל אף אחד לא מחק אותה. גם להוריד מגנטים מהמקרר זו לא מחיקה" (עמ' 19, ש' 5-4); או סוד ששמעו "שמשהו שיכול וצריך להיות

בתי המשפט

אמצ 17-10-25973

בית משפט לענייני משפחה – מחוז ת"א

27 אוקטובר 2020

בפני כב' השופטת סגלית אופק

גלדי, איננו (עמ' 14, ש' 2), אך במשפחה הזו אין סודות אלא "יש אמירה שנכון, היינו
שתיים כשאתם נולדתם אבל אין פה סוד" (עמ' 14, ש' 22-23) (ר' גם עמ' 11, ש' 14; עמ'
14, ש' 4-5; עמ' 18, ש' 18-19).

60. עמדתה של עו"ס לחוק אימוץ אודות התכשיות לסיפור המשפחתי ואף מחיקתו נסמכת על
חוות דעת גרשנון (עמ' 4 לתסקיר), שם נכתב: "זוכרת את גב' [REDACTED] אך הפנימה את
מה ששמעה ומיקדה את גב' [REDACTED] כחברה של אמא שלה. לא ברור אם מצליחה
להבין את ההבדל בין חברה לבת זוג. לא ראיתי לנכון להיכנס לנושא זה... מאז
הפרידה [REDACTED] שמעה כי יש לה אמא אחת ומחברת בין אימהות ללידה. היא קיבלה
מסר כי ההיבט הביולוגי משמעותי וככל הנראה לא שמעה על האימוץ והיום לא
רואה בגב' [REDACTED] הורה" (עמ' 7 לחו"ד גרשנון), ואף נכתב: לא ברור עד כמה אז, כשבנות
הזוג חלקו בית ובנו משפחה, ראתה [REDACTED] בגב' [REDACTED] אמא" (שם, שם), אך באותה נשימה
גם נכתב שהקטינים "גדלו בשנתיים האחרונות בהשפעת ההכחשה של קיומה של אם
נוספת שאמצה אותם כחוק. הכחשה שהפכה בהדרגה למחיקת ההיסטוריה של
המשפחה" (עמ' 9 לחו"ד).

61. עמדה זו אינה יכולה להתקבל, ואבאר.

מתברר, כי כבר בתחילת הדרך, הביאו בנות הזוג בפני עורכת התסקיר כי: "בכוונתן
להסביר [REDACTED] על דרך הבאתה לעולם, כאשר תהיה בשלה להבין את הנושא
מבחינת גילה והתפתחותה" (נספח ג' לתגובת ב"כ יועמ"ש). ואכן, הסיפור לא סופר
לקטינים לפני הפרידה (עמ' 33, ש' 13).

עוד מתברר, כי הקטינה הייתה בגיל שבו יכולת ההמשגה מפותחת ונוצרים זיכרונות
שממוקמים במודע (עמ' 5 לתסקיר; עמ' 18, ש' 27-28; עמ' 20, ש' 4, 10). למרות זאת,
בסיפור המשפחתי כפי שהתפתח, אין בתפיסה של הקטינים מקום מהותי לדמות הורית של
הנתבעת, והורות שלה לא התקיימה על כל רבדיה (הורות פסיכולוגית, קשרים עם משפחה
מורחבת, שם משפחה) אלא רק תכנית הורות משותפת וגידול פיזי משותף [לתסקיר
המאפיינים ליצירת קשר הורי (רשימה לא סגורה) ר' תמ"ש (ת"א) 28398-10-12 ס.א.ק. נ'
ג.ק. (19.5.2016), פסקה 76]. ולראיה, מקומה של הנתבעת בתפיסה של הקטינה: "אני
מציעה שתצייר את משפחתה. היא לא מסכימה לצייר משפחה אך לשאלותיי משיבה
כי משפחתה מונה "אמא, אח, סבא, וסבתא". אני שואלת אותה אם זה כל המשפחה
ו[REDACTED] משיבה בחיוב. מייד מוסיפה כי אין לה אבא, כיוון שאמא שלה אף פעם לא
התחתנה. אני אומרת לה שחשבותי שיש לה או היו לה שתי אמהות. אמה משיבה: "לא,
אף פעם לא היו לי שתי אימהות". היא מרחיבה ומסבירה לי: "יש את אמא ופעם
הייתה לה חברה שקראו לה [REDACTED] אבל הן נפרדו [REDACTED] עברה לגור בבית אחר". אני
שואלת: "היה לא הייתה גם אמא שלך?" אמא עונה: "לא, אמא שלי היא אמא כי

בתי המשפט

אמצ 17-10-25973

בית משפט לענייני משפחה – מחוז ת"א

27 אוקטובר 2020

בפני כב' השופטת סגלית אופק

- נולדתי ממנה, הייתה רק חברה של אמא שלי, לא הייתה אמא שלי" (עמ' 6 חו"ד גרשנזון). ולראיה נוספת, התובעת בעצמה הודתה כי לא ראתה בנתבעת כאימם של הקטינים אלא דמות מטפלת בלבד (ס' 46 לכתב התביעה). אין פלא, אפוא, שהקטינים לא רואים בנתבעת יותר מכך: "אין מושג ירוק על מה אנו מדברים. ל... חוגגת היום שנים לא הייתה בקשר עם האשה הזו. אם בעבר היא הותירה בה אהבה ורוך ושמחה, אז היא תיצור אתה קשר... קיים סיכוי שמה שנותר ב... מההורות של זה דווקא עצבות" (עמ' 9, ש' 27-30). ועוד ראה, אין לקטינה זיכרון מהסבים, הוריה של הנתבעת: "מספרת ארוכות על הוריה של ... לשאלתי אם יש לה סבים נוספים, משיבה בבטחון שאין לה" (עמ' 7 לחו"ד גרשנזון), והדבר מתיישב עם אופן התייחסותה של התובעת להוריה של הנתבעת ועם טענת הנתבעת לפיה התובעת "ביטלה את תפקיד "הסבא והסבתא" של הורי הנתבעת בעיני הקטינים... תוך הדגשה חוזרת ונשנית, שרק הורי התובעת הם הסבא והסבתא שלהם" (ס' 27 לכתב ההגנה; עמ' 5 לחו"ד גרשנזון). וראיה נוספת היא העובדה שהקטינים מעולם לא נשאו את שם המשפחה של הנתבעת.
62. יתירה מכך, גבי גרשנזון לא הגישה חוות דעת משלימה בעניין ביטול האימוץ, כפי שביקשו בנות הזוג וב"כ יועמ"ש התנגד (בקשה מיום 21.3.2018; עמ' 28, ש' 20; ר' גם פרוטוקול מיום 12.9.2018 עמ' 2, ש' 37-47), והיא גם לא הוזמנה להיחקר (עמ' 8, ש' 10-11). בנוסף, עו"ס לא פגשה את הקטינים בעצמה, ולא מצאה לנכון להיפגש עמם אחרי שנתקבלה חוות דעת של ד"ר אדר (עמ' 26, ש' 29) וגם לא אחרי שנשמעו דברי התובעת על הזיכרון המסוים שיש לקטינה מהנתבעת: "הילדה חיה חיים מאושרים והיא יודעת מי זו, עכשיו אנחנו בונים בית והבקשה שלה הייתה שתהיה לנו בריכה כמו אצל אמא של ... לא נאסר עליה להזכיר אותה" (פרוטוקול מיום 12.9.2018 עמ' 4, ש' 92-94), ואף לא התבקשה חקירה של בנות הזוג.
63. לאור האמור לעיל התערער הבסיס עליו נשענת ההמלצה בתסקיר, ואני מעדיפה את עמדתה של המומחית שאין הכחשה/ מחיקת עבר/ סוד.
- נתק קשר הורה – ילד לא טראומטי
64. בחקירתה עמדה עו"ס לחוק אימוץ על כך ש: "בשלב הראשון נתחיל בהליך טיפולי של הילדים ולגלות את הסוד. זה משהו שלא קורה בפגישה אחת אלא יכול לקחת זמן. בהתאם לכך נבחן שוב לפי מצבם של הילדים" (עמ' 37, ש' 20-21).
65. מנגד, סבורה המומחית, כי אין לשתף את הקטינים "על מנת שלא לטלטלם בתחושות של כמיהה/ אשמה/ חרטה/ טיפוח פנטזיית 'איחוד משפחה' שאין לה אחיזה במציאות" (שם, עמ' 5). בחקירתה הסבירה המומחית, כי חלופ הזמן עבור קטין אינו כחלופ הזמן עבור מבוגר (עמ' 9, ש' 23-28), ועל אף שהעזיבה של הנתבעת גרמה למשבר, הסערה כבר שככה

בתי המשפט

אמצ 25973-10-17

בית משפט לענייני משפחה – מחוז ת"א

27 אוקטובר 2020

בפני כב' השופטת סגלית אופק

(עמ' 20, שי 29-30), ומבחינת הקטינים לא היה מדובר בטרגדיה: "...ההמלצה עד גיל 3 היא לא לעזוב ילד למעלה משבועיים ולהשאיר אותו שלא בידי המטפל המשני שלו. אמא יכולה לנסוע ולהשאיר אותו עם האב ולא יקרה כלום. זה מה שקרה. אמא עזבה את הבית ונשארו אצל אמא. לא מומלץ ולא כיף אבל גם לא משבר בלתי הפיך ומתגברים על זה. לא הייתה פה טרגדיה... היה משבר ואולי מעבר מסוים, אבל אין כאן טרגדיה. סיפור עצוב של שתי נשים, והסיפור הזה לא צריך לעבור לילדים. תהיה טרגדיה אם נהפוך את הסיפור לרב דורי והילדים לא יוכלו לעבור לדרך חדשה, שממילא החלו בה והם שם" (עמ' 20, שי 4-17). לדבריה, אין טעם לספר את הסיפור המשפחתי "זה פותח פצעים שאולי הילדים לא ידעו שנפצעו. כרגע הם לא יודעים שנפצעו. אז למה צריך לפתוח את זה?" (עמ' 4, שי 24-25), אפילו לא בתהליך טיפולי (עמ' 19, שי 29-30), והבאת הסיפור לידיעת הקטינים רק תהפוך את סיפור העזיבה לציר המרכזי בחייהם ותזיק להם: "למה ילדה בת [REDACTED] צריכה להתעסק למה נעזבתי. ילדה בת [REDACTED] היא אגוצנטרית ולא נכנסת לנעליים של מי שנעזבה אלא לנעליים שלה, אולי לא הייתי ילדה מספיק טובה, אולי היו נשאים איתי אם הייתי מתנהגת טוב יותר. .. אם היינו שבועיים אחרי הפרידה, את צודקת וגם חצי שנה אחרי הפרידה. היום אנחנו [REDACTED] שנים ואם היה פצע זה לפתוח אותו לחלוטין ולגרסו לו לגלדה שלו או להצטלקות שלו בשם זכויות הילד. דעתי היא שזכות הילד לשקט" (עמ' 19, שי 17-25), וצריך פשוט להניח לקטינים. "אתם דואגים לשלומם ההתפתחותי של הילדים. תעזבו את הילדים. לפעמים הדאגה הכי גדולה לשלומם זה לתת להם לגדול כפי שהטבע מאפשר להם" (עמ' 15, שי 15-17).

66. תימוכין לעמדתה של המומחית נמצא בחוו"ד גרשנון, שהייתה סבורה שאין זו טובת הקטינים לקבוע לעת עתה זמני שהות בין הנתבעת לקטינים, ואף לא מפגשים בתדירות נמוכה כי "הדבר עלול לבלבל את הקטינים עוד יותר כל עוד המפגשים לא יתקיימו בנפש חפצה על ידי שתי הנשים ותוך הבנה כי טובת הילדים מחייבת אותן לכבד את החלטות והסכמי העבר" (עמ' 9).

67. יוער, גבי גרשנון השאירה פתח לחידוש קשר אם "היה ומי מהצדדים ישנה את עמדתה הנוכחית, או שבעתיד מי מהילדים יעלה את רצונו לפגוש את גבי [REDACTED] או את [REDACTED] אני ממליצה כי הצדדים יעזרו באיש מקצוע בתחום הטיפול על מנת לבדוק את מצב הילדים באותה העת ואותו איש מקצוע ילווה את חידוש הקשר, אם יתקיים". המומחית נדרשה לכך והסבירה: "פסיכולוגים הם אנשי טיפול שעובדים תהליכית. היא התבקשה לחוות דעתה והגישה אותה [REDACTED] שזה שנה וחצי אחרי הפרידה. קיים סיכוי גדול מאוד, גם מבלי שדיברנו, שהיא לא רצתה לסתום את הגולל על מבנה כלשהו של קשר משפחתי לאחר שעברה רק שנה וחצי..." (עמ' 9, שי 69-10). ההסבר הגיוני ומקובל עליו. מכל מקום, אם בחלוף שנה וחצי ממועד הפרידה לא סברה גבי גרשנון

בתי המשפט

אמצ 25973-10-17

בית משפט לענייני משפחה – מחוז ת"א

27 אוקטובר 2020

בפני כב' השופטת סגלית אופק

- 1 שיש מקום לחדש את הקשר, בוודאי אין מקום לעשות לכך כעת בחלוף חמש שנים
2 מהפרידה, ואיש גם אינו מעוניין בכך.
3
4 68. אינני סבורה שניתן ללמוד מהפתח לקשר עתידי דבר לעניין טובת הקטנים שלא לבטל את
5 האימוץ, ובמיוחד כאשר חוות הדעת לא ניתנה בהליך שבפניי וגב' גרשנון אף לא הוזמנה
6 להיחקר על ממצאיה (דברי ב"כ יועמ"ש בעמ' 8, שי' 10-11).
7
8 69. לכל אדם יש שייכות משפחתית והיסטוריה משפחתית, וגם לקטינים יש זכות לזהות
9 ושייכות המשקפים סיפור חיים ששורשיו בהסכמות בין בנות הזוג להקים משפחה.
10 במציאות החיים של הקטינים קשר הורי מבוסס כנראה מעולם לא היה, ואין וגם לא יכול
11 להיות זיכרון ממשי מהנתבעת שנצרב בתודעה של הקטינים. קשר הורה-ילד כבר נהרס, ללא
12 חוויה טראומטית לקטינים, וחיפיתו של הסיפור המשפחתי - באופן מיידי ואפילו בדרך
13 מבוקרת או במועד שימלאו לכל קטין 16 שנים ובדרך לא מבוקרת (ניתודעו לעניין במועד
14 הנפקת ת"ז) - אין בה תועלת לחידוש קשר, ורק תעורר חוויה של נטישה ותגרום נזק מוחשי
15 באופן שעלול אף להיות בלתי הפיך.
16
17 70. יוער, במאמר מוסגר, לעניין ההתחייבות של התובעת לספר לקטינים את סיפור חייהם - לא
18 מצאתי לנכון לקבוע חובה לספר לקטינים את נסיבות הולדתם, אלא בבוא העת הרלוונטית,
19 יש לבחון באמצעות מומחה האם בכלל יש מקום לספר זאת.

גרימת נזק התפתחותי

- 20
21 71. בחקירתה המומחית עמדה על הנזק ההתפתחותי העתידי שעלול להיגרם לקטינים אם לא
22 יבוטל האימוץ. לדבריה, "טובת הילדים זה שאם מישוהו (הטעות במקור - ס.א) מרגישה
23 שהיא לא יכולה לגדלם יותר, לא תגדל אותם... לא מגדלת זה גם לא נוכחת. למה
24 ילד צריך להוציא ת.ז. בגיל 16 ששם יופיע השם של [REDACTED] למה? ... זה יעורר שאלות
25 ותהיות. איפה אני טעיתי שבעצם עזבו אותי, למה ננטשתי על ידי האשה הזו" (עמ' 12,
26 שי' 10-16).
27
28 72. המומחית מבקשת לחסוך מהקטינים התמודדות עם שאלות זהות מורכבות וקשות, אשר
29 יוצאו בוודאות: "כשילד בן 16 יוצא למשרד הפנים ומוציא תעודה ושם מופיע שם של
30 מישהי שאינה בחייו אלא הייתה, הייתה בת זוג של אמא או משהו של אמא, אבל
31 עשור לא שם, נשאלות שאלות קשות מאוד. אני הייתי רוצה כפסיכיאטרית ילדים
32 לחסוך את זה מהילדים כי אלו הנסיבות שנוצרו. לא אשנה את ההיסטוריה אבל את
33 העתיד ברגע זה. של הפגיעה שהיא לא תמיד הפיכה בדימוי העצמי של הילדים אני
34 רוצה לחסוך" (עמ' 19, שי' 9-13) (ר' גם עמ' 4, שי' 21-23; עמ' 13, שי' 2).
35
36

בתי המשפט

אמצ 17-10-25973

בית משפט לענייני משפחה – מחוז ת"א

27 אוקטובר 2020

בפני כב' השופטת סגלית אופק

73. תימוכין לכך שעלולות להתעורר שאלות נמצאו בחו"ד גרשנון, וכך נכתב: "בעתיד הקונפליקט עלול להתעורר, ייתכן שבפתח גיל ההתבגרות, כאשר נושא הזהות יעסיק את הילדים ביתר שאת. ייתכן ואז יהיו מסוגלים לשאול שאלות על זהותם באופן עצמאי ויחפשו תשובות" (עמ' 9).
74. לטענת ב"כ יועמ"ש, בגיל ההתבגרות ממילא מתעוררת מבוכה ותהייה בעניין דימוי עצמי וזהות אישית. אינני מקבלת את הטענה משני נימוקים: האחד, יתעוררו התחבטויות כאלה כשאין הורה (הנתבעת) שמעוניין ליתן מענה לכך. בעניין זה ראו עמדות מפורשות, עקביות, של בנות הזוג לא לקיים קשר הורי, והנתבעת אף אינה מעוניינת אפילו לחשוף את מקום מגוריה (עמ' 9 לחו"ד גרשנון; עמ' 10, 12, 14 לחו"ד אדר). השני, מחיקת הרישום תמנע חוויה של נטישה העלולה להתעורר או לשוב ולהתעורר (עמ' 26, ש' 23, 31), במקום שכלל לא ברור שנותר משהו אצל הקטינים כלפי הנתבעת.
- משקל רצון / צרכים / אינטרסים של בנות הזוג
75. קיימת תמימות דעים אצל בנות הזוג לביטול האימוץ, והיא מונעת לא רק מאינטרסים רגשיים, שהרי אינטרסים אחרים כבר הוסדרו בהסכם הפשרה, ומרצון משותף לקבל גושפנקא חוקית לכך (עמ' 4, ש' 6-16), אלא מהאינטרס של טובת הילד, כפי שרואה אותו כל אחת מהן: "האמירות הן שונות והאינטנוציה אחרת אבל המסרים אותם מסרים" (עמ' 16, ש' 31).
76. המומחית הייתה ערה לאינטרסים של בנות הזוג, ובמסגרת שיקוליה לקחה בחשבון את הרצון המשותף ונתנה לו משקל מסוים במכלול השיקולים (עמ' 16, ש' 10), בדיוק כפי שעשתה עו"ס לחוק אימוץ (עמ' 30, ש' 2-3).
77. עם זאת, עמדה המומחית על כך שמשקל מכריע ניתן לשיקול טובת הילד: "מה שהנחה אותו לגבי המלצות כמו תמיד זה טובת הילד.. וההמלצות שלי נועדו לסייע לילדים ולגדילתם. עם כל ההערכה שלי לשתי הנשים ויש לי הערכה גדולה, קודם כל קודמת טובת הילדים" (עמ' 2, ש' 21-23), ולא התרשמותה ממצבה של הנתבעת (עמ' 16, ש' 30); ואף הדגישה, כי אלמלא הסכמת בנות הזוג הייתה המלצתה זהה: "ש: עד כמה עמדתך היום מושפעת מכך ששתי האימהות מבקשות לבטל את האימוץ? ת: זה נותן תימוכין לדעה שלי. אבל גם אם שתיהן לא היו אחידות, מנקודת ראות התפתחות הילדים נכון לבטל את האימוץ" (עמ' 16, ש' 9-11).
78. דברי המומחית, לפיהם ניתן לחשוב על ביטול הורות כשזה לטובת הילדים, לרבות הורות ביולוגית במקרה של הורה ביולוגי שנטש את ילדו, מלמד בבירור ששיקול טובת הילד הוא, ולא אחר, השיקול המרכזי שקיבל את המשקל המכריע (עמ' 3, ש' 8-18):

בתי המשפט

אמצ 17-10-25973

בית משפט לענייני משפחה – מחוז ת"א

27 אוקטובר 2020

בפני כב' השופטת סגלית אופק

י"ש: זה מעורר אצלי אסוציאציות למשפחה הטרנסקסואלית במסגרתה יש בן זוג מתעלל, מכה, נניח גבר והאשה נאלצת לעזוב. יש מגזרים שבהם האשה נאלצת להתנתק גם מהילדים בעת עזיבתה. זה לא מקרה דומה או אותו דבר? ת: לא.
ש: תוכלי להסביר.
ת: קשה לי להסביר. עם כל הדמיון לתא המשפחתי, לא מדובר בהשוואה לגבר אלים ומכה. כן באשה שהתעמרה בבת זוגתה משך תקופה לפי ראות עיניה של בת הזוג.
ש: אם מדובר באשה שמתעמרת בבן זוגה הגבר, ולכן הוא עוזב ונוצר ניכור הורי שם. האם זו הצדקה להיעזר לבקשה שלו לביטול ההורות שלו?
ת: אם זה לטובת הילדים- אז כן. אם המחיר שילדים צריכים לשלם כדי לשמר זוגיות ברמה זו או אחרת בקרב ההורים שלהם עלול לפגוע בשלומם ולערער ביטחונם, זה מה שצריך לעשות.

79. הרצון המשותף של בנות הזוג ליישב סתירה בין המצב המשפטי (רישום פורמאלי) לבין מציאות חיים שככל הנראה לא התקיימה בצורה נורמטיבית, וגם לא תוכל להתקיים. מבחינת בנות הזוג קבלת גושפנקא חוקית, ולא היעלמות, היא הדרך הנכונה מתוך כבוד לצו האימוץ: "ית: ...פה יש שתי נשים שחשוב להן לעשות את הדברים כמו שצריך ואז יש גורמים וסמכויות רבים שמעורבים פה. ש: את מתכוונת שבגלל שיש להן אפשרות לעתור לביטול האימוץ, לכן באפשרותן לקבל זאת לעומת מקרים אחרים בהם לא עתרו? ת: לא מדברת על עניין הערכאות בהיבט זה. אני מדברת שהייתה פנייה לערכאות משפטיות לבטל אימוץ, הייתה יכולה להיעלם. ש: הייתה יכולה להיעלם ואז הייתה מתפקדת כאם יחידנית כמו במקרים אחרים. אז למה יש צורך באקט של ביטול הורות? ת: יש כאן 2 נשים אינטליגנטיות שמאוד מעריכות חוק ומשפט ובאותה מידה שהיה להן אקט של אימוץ שגם יכלו שלא לנקוט בו, יש כאן אקט של ביטול אימוץ" (עמ' 4, ש' 6-16), וזאת בניגוד לדבריה של עו"ס לחוק אימוץ: "זה זילות של הצו. הן בקשר טוב – אז רוצות, הן מסוכסכות- אז לא רוצות" (עמ' 36, ש' 2).

אינטרסים כלכליים

80. אין חולק שביטול האימוץ יפגע בזכויות כלכליות של הקטינים, לרבות זכויות הנובעות מביטוח לאומי (קצבת תלויים), זכויות הנובעות מדיני המשפחה (מזונות) והירושה (ולא מן הנמנע שהנתבעת עשתה צוואה המדירה את הקטינים), זכויות תביעה הנובעות מחוק איסור לשון הרע, התשכ"ה- 1965 וחוק הגנת הפרטיות, התשמ"א- 1981.

בתי המשפט

אמצ 25973-10-17

בית משפט לענייני משפחה – מחוז ת"א

27 אוקטובר 2020

בפני כב' השופטת סגלית אופק

81. עם זאת, במכלול שיקולים משקלם של שיקולים אלה אינו משמעותי, ואינטרסים אחרים
מטים את הכף. בכלל אינטרסים אלה נמנים אינטרסים כדלקמן: מניעת נזק פסיכולוגי
התפתחותי; אי ביטול האימוץ ישמר קשר שלא קיים ואף לא יתקיים; המשך קיומו של
הקשר ההורי הפורמאלי עלול למנוע, בבוא היום, את האפשרות ליצור קשר הורות בין
הקטינים ובין בן/בת זוג אחרת שתהיה לתובעת ויוכל להימצא מתאים להיות הורה
לקטינים.

אין הלימה בין מחיקת הליך אימוץ הקטין מיכאל לבין הותרת רישום פורמאלי על כנו
82. אמנם עניינו של כל קטין נבחן בנפרד, הנסיבות העומדות מאחורי הבקשה שם אינן חופפות
לנסיבות פה. עם זאת, מדובר באחים למחצה, שאין ביניהם שום קשר אחאי, וכנראה גם לא
הספיק להיווצר כזה (עמ' 17, ש' 16-20). אם לא יימחק הרישום הפורמאלי לא יתנתק
הקשר, וזה כשלעצמו מזיק, מותר את הקטינים אחים בעל כורחם.

83. לאור כל האמור לעיל שוכנעתי כי טובתם הקונקרטית של הקטינים הספציפיים בביטול
האימוץ.

84. לפיכך, אני קובעת כי התקיים התנאי השלישי בסעיף 19 לחוק האימוץ.

האם מן הראוי לבטל את צו האימוץ?

85. בענייננו, נוצרה הורות מכח צווי אימוץ [על הדרכים ליצירת הורות ר' בע"מ 1118/14
פלוגית נ' משרד הרווחה והשירותים החברתיים (1.4.2015)], פסקה 8].

86. נמצא בפסיקה ובספרות עיגון לתפיסה לפיה הורות אינה הדירה, ועומדת בפני עצמה, גם אם
הקשר הזוגי התפרק. לכן, אין די ברצון של הורה מאמץ, או אפילו של שני ההורים, לנתק
את הקשר המשפטי ולבטל את האימוץ, אפילו התנתק הקשר והמגע הפיזי בין הורה השני
לקטין [ר', למשל, אמצ' 9158-10-12 פלוגית נ' אלמונית (11.8.2014), פסקה 31; פרופ'
שחר ליפשיץ, שלילת אבהות בהסכמה, משפטים נא (תשפ"א) עמ' 39-42]. בנוסף,
הכירה הפסיקה בהורות – ביולוגית או מכח צו אימוץ או מכח 'זיקה לזיקה' – כהורות
שווה, ככל הניתן; והרעיון שהסטטוס יהיה "פריד" יותר בקשרי הורות שנוצרו בדרך של
'זיקה לזיקה', לרבות אימוץ על בסיס ההלכה בע"א 10280/01 פלוגית נ' היועמ"ש, פ"ד
נט(55) 64 (2005) בגלל שיסודו בצו שיפוטי חותר תחת תפיסת השוויון. כמו כן, יש חשיבות
לשיקול הציבורי לא לערער את מוסד האימוץ שהוא מוסד חשוב.

87. ככלל, אפוא, אין לאפשר ביטול אימוץ במשפחות חד או דו מיניות בגלל סיטואציה של
פרידה כשלעצמה, ואפילו לא בגלל סיטואציה של פרידה אליה נלווה ניכור הורי, אך דמותו
של אדם כהורה צרובה בתודעה של ילד.

בתי המשפט

אמצ 17-10-25973

בית משפט לענייני משפחה – מחוז ת"א

27 אוקטובר 2020

בפני כב' השופטת סגלית אופק

- 1
2
3
4
5
6
7
8
9
10
11
12
13
14
15
16
17
18
19
20
21
22
23
24
25
26
27
28
29
30
31
32
33
34
35
36
37
38
39
88. עם זאת, ייתכנו מקרים נדירים בהם ימצא כי ערכי האחריות והמחויבות לטובת הילד שדיני הורים וילדים מבקשים להנחיל, צריכים לסגת מפני טובת קטין ספציפי.
89. מקרה יוצא דופן כזה הוא המקרה דנא. כפי שראינו, ניתנו צווי אימוץ על בסיס כוונת אמת של בנות הזוג שייזווגו יחסי הורות והנתבעת תהיה אם במלוא מובן המילה, ועל בסיס ההתרשמות, כי ראוי להטיל על הנתבעת מארג של חובות וזכויות כלפי הקטינים עקב הקשר שלה אליהם. מתברר, שהכוונה לקיים מציאות של משפחה נורמטיבית, שיש בה שתי אימהות, לא התפתחה כמצופה. עוד מתברר, כי בנות הזוג לא השכילו להפריד בין הזוגיות שהסתיימה לבין ההורות המשותפת, וממילא לא הצליחו לכבד את הסכם ההורות, אך זאת בהמשך לכך שהורות משותפת על כל רבדיה כנראה מעולם לא הייתה. בנוסף, דמותה של הנתבעת כהורה פסיכולוגי והורה תפקודי לא נצרבה בתודעה של הקטינים. כמו כן, אין כאן הרס קשר הורה- ילד אשר ייצור חוויה טראומטית שיכולה להביא להרס רגשי של כל הצדדים, ושמצריך לנקוט כל מאמץ סביר למנוע תוצאה כזו, ואף אין אינדיקציה שהריסת הקשר הקיים בין ההורה לילד אינה לטובת הילד. אדרבא, ה"קשר" ניתק בהיותם של הקטינים בגיל צעיר מאוד (גילא ו- [REDACTED]), ומתקיים נתק מוחלט כבר במשך 5 שנים; וברור שאין סיכוי שיתחדש קשר, שהרי הנתבעת אינה מעוניינת לשמש הורה בפועל, אינה יכולה לשמש דמות כזו לנוכח קטיעה של האפוטרופסות ובנות הזוג שתיהן בעמדה איתנה שיש לבטל את האימוץ, לא לקיים קשר הורי וגם לא לאפשר קשר אחאי עם [REDACTED], ככל שבכלל התקיים (עמ' 5, לחו"ד גרשנון; עמ' 12, 14 לחו"ד אדר; עמ' 14, 15-17, 20-21).
90. לאור האמור לעיל, כאשר אין אפשרות ואין תועלת בחידוש קשר הורי, ואף אין זו טובתם של הקטינים, אין גם טעם להשאיר רישום פורמאלי ריק מתוכן, אשר לא יישמר מציאות (בנות הזוג פרקו את הקשר הזוגי ונמשך למעשה המצב שקדם לכך בו קשר הורה-ילד לא קיים ו/או לא משמעותי מבחינת תפיסת הקטינים) ואף לא ייצור חוויות הורות אלא רק ייצר מציאות עם כל הקשיים הנלווים לכך.
91. לאור האמור לעיל, אני קובעת כי התקיים בענייננו התנאי השני בסעיף 19 לחוק האימוץ.
92. לאור כל האמור לעיל, שוכנעתי כי מדובר במקרה קיצון, ובנסיבות המיוחדות של העניין יש לבטל את האימוץ ולא להותיר רישום הורות פורמאלי של אימוץ אשר כשל.

בתי המשפט

אמצ 17-10-25973

בית משפט לענייני משפחה – מחוז ת"א

27 אוקטובר 2020

בפני כב' השופטת סגלית אופק

סוף דבר

93. לפיכך, אני קובעת כדלקמן:

א. הבקשה מתקבלת.

ב. ביטול האימוץ יעודכן בכל הפנקסים הרשמיים, וניתן להגיש פסיקתה לחתימתי. עם זאת, משום אופיו של פסק הדין אני מעכבת את הביצוע למשך 30 יום מעת ההמצאה.

ג. פסק הדין ניתן לפרסום בהשמטת שמות ופרטים מזהים.

ד. המזכירות תשלח את פסק הדין.

ניתן והודע היום, ט' חשון תשפ"א, 27 אוקטובר 2020, בהיעדר הצדדים.

סגלית אופק, שופטת